Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Muruianu Maria
Dosarul nr. 2r-103/25 (2-24125893-02-25r-20012025)

D E C I Z I E

26 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Lucia Bagrin și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de Panaghiu Andrei și de avocatul Răileanu Petru, în interesele lui Panaghiu Andrei,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024, prin care a fost respinsă cererea de amânare, cererea de examinare a cauzei cu participarea părților și contestația ca fiind neîntemeiată,

în cauza civilă, la contestația depusă de Panaghiu Andrei împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron cu privire la contestarea actului executorului judecătoresc,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 4 noiembrie 2024, Panaghiu Andrei a înaintat contestație împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Iacob Miron cu privire la contestarea actului executorului judecătoresc.

În argumentarea contestației debitorul Panaghiu Andrei a indicat că, la 23 octombrie 2024, prin intermediul oficiului poștal a primit încheierea privind intentarea procedurii de executare nr. 010s-907/24 din 16 octombrie 2024, emisă de executorul judecătoresc Miron Iacob.

A susținut că, încheierea privind intentarea procedurii de executare nr. 010s-907/24 din 16 octombrie 2024 emisă de executorul judecătoresc Miron Iacob, a

fost emis contrar prevederilor legale, acționând în mod ilegal, aplicând eronat prevederile art. 10, 22, 60 și 61 ale Codului de executare.

Debitorul a invocat că, prin actul de intentare a procedurii de executare silită executorul judecătoresc face constatări eronate și contradictorii, contrar circumstanțelor de fapt.

Panaghiu Andrei a precizat că, executorul judecătoresc eronat nu a aplicat art. 61 alin. (1) lit. (e) al Codului de executare, or, documentul executoriu este pus în executare fără a fi respectată obligația creditorului de a cere executarea benevolă a titlului executoriu, contrar art.10 Codul de executare.

Consideră că, urma a fi aplicat art. 61 Cod de executare, care prevede expres că executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat.

Totodată, executorul judecătoresc eronat a aplicat și prevederile art. 60 Cod de executare, acționând contrar prevederilor art. 22 Cod de executare, cu depășirea limitelor competenței. Or, obligația stabilită de art. 861 alin. (2) Cod civil, privind înaintarea somației față de debitor, nu a fost realizată.

Respectiv, nici termenul de executare benevolă a obligației nu a început să curgă.

Ca urmare, termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat.

Finalmente, Panaghiu Andrei a solicitat admiterea cererii de contestare, anularea încheierea privind intentarea procedurii de executare nr. 010s- 907/2024 din16 octombrie 2024 emisă de executorul judecătoresc Iacob Miron și obligarea executorului judecătoresc Iacob Miron să emită încheierea de refuz în intentarea procedurii de executare a documentului executoriu nr.2- 18805/22 din 16 aprilie 2024 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Prin încheierea din 11 noiembrie 2024, a fost acceptată spre examinare conform art. 269 alin.(4) Cod de procedură civilă, cu fixarea datei de examinare pentru 10 decembrie 2024, iar copia încheierii și actele corespunzătoare au fost expediate participanților la proces, fapt care se confirmă prin avizele de recepție a corespondenței, anexate la materialele cauzei.

La 9 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice a instanței de judecată, executorul judecătoresc Iacob Miron a depus referință/explicații pe marginea cererii de contestare a actelor executorului judecătoresc depusă de Panaghiu Andrei, prin care a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

Prin cererea depusă la 10 decembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, contestatarul a solicitat amânarea examinării stabilită pentru 10 decembrie 2024, pe

motiv că se află în concediu medical și dispunerea examinării cauzei cu participarea părților.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024 a fost respinsă cererea de amânare, cererea de examinare a cauzei cu participarea părților și contestația depusă de Panaghiu Andrei, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 29-33)

Solicitarea recurentului:

Invocând dezacordul cu încheierea instanței de fond, la 26 decembrie 2024, avocatul Petru Răileanu în interesele lui Panaghiu Andrei și la 31 decembrie 2024, Panaghiu Andrei au depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu admitea contestației.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Petru Răileanu în interesele lui Panaghiu Andrei a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în contestație.

Suplimentar și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art. 20 din Constituție, art. 8 a Declarației Universale a Drepturilor Omului și art. 6 § 1 CEDO, referindu-se la dreptul la un proces echitabil și practica judiciară.

Panaghiu Andrei prin cererea de recurs a reiterat pasajele încheierii instanței de fond, precum și argumentele sale în contestația depusă.

A menționat că, la examinarea contestației, judecătorul a dat dovadă de neglijență în serviciu la instrumentarea cauzei, și anume aplicarea eronată a normelor aplicabile speței. La examinarea cauzei judecătorul a dat dovadă de părtinire și in obiectivitate și a admis abatere, inclusiv disciplinară.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, nu au fost depuse referințe asupra recursului.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că, încheierea contestată a fost pronunțată la 10 decembrie 2024 și expediată pentru cunoștință părților, la 16 decembrie 2024, prin e-mail (f.d. 34), iar cererile de recurs au fost depuse prin e-mail la 26 și respectiv 31 decembrie 2024.

Astfel, recursurile declarate de Panaghiu Andrei și de avocatul Răileanu Petru, în interesele lui Panaghiu Andrei, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024 se consideră depuse în termen.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursurile neîntemeiate şi care urmează a fi respinse, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În acord cu art. 1 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Art. 2 Cod de executare stabilește că, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

În temeiul art.11 lit. a) din Codul de executare, sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod titlurile executorii eliberate de instanţa de judecată în condiţiile legii.

Norma cuprinsă la art. 12 Cod de executare reglementează că, titlul executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanță, după rămânerea definitivă a hotărârii. În cazurile prevăzute la art.256 din Codul de procedură civilă, titlul executoriu se eliberează imediat.

În temeiul art.15 alin.(1) Cod de executare, documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor.

În corespundere cu art.21 alin.(1) Cod de executare, executorul judecătoresc este unica persoană autorizată să efectueze executarea silită a documentelor executorii.

Corespunzător art.60 alin.(1), (2) și (3) Cod de executare stabilește că, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare. Creditorul este liber să depună documentul executoriu la orice executor judecătoresc, ţinând cont de prevederile art.30 din prezentul cod. În termen de 3 zile de la primirea documentului executoriu, executorul judecătoresc emite o încheiere cu privire la intentarea procedurii de executare, pe care o expediază părţilor în procedura de executare în cel mult 3 zile de la emitere, şi propune debitorului de a executa documentul executoriu în termen de 15 zile, fără să întreprindă acţiuni de punere în executare a documentului executoriu. La încheierea cu privire la

intentarea procedurii de executare va fi anexat borderoul de calcul al cheltuielilor de executare legate de plata taxei de intentare şi de arhivare a dosarului de executare. Debitorului i se va expedia şi copia documentului executoriu, certificată de executorul judecătoresc. Curgerea termenului începe din momentul comunicării debitorului a încheierii cu privire la intentarea procedurii de executare în condiţiile art.67 din prezentul cod.

Totodată, Colegiul judiciar relevă că, în baza art.66 Cod de executare, intentarea, amânarea, suspendarea şi încetarea executării silite, eliberarea sau distribuirea sumelor obținute din executare, aplicarea şi ridicarea măsurilor de asigurare a executării, alte măsuri prevăzute de lege se dispun de executorul judecătoresc prin încheiere, care trebuie să cuprindă: a) data şi locul adoptării, numărul procedurii de executare; b) numele executorului judecătoresc, adresa juridică a biroului său; c) procedura de executare asupra căreia se adoptă încheierea; d) chestiunea asupra căreia se adoptă încheierea; e) motivele care au determinat adoptarea încheierii şi legea care a fost aplicată la adoptare; f) dispoziția executorului judecătoresc; g) calea şi termenul de contestare a încheierii; h) semnătura şi ştampila executorului judecătoresc. Încheierea executorului judecătoresc este executorie de drept din momentul emiterii şi poate fi contestată, în termen de 10 zile de la data comunicării, în instanţa de judecată în a cărei rază teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul sau, în cazul municipiului Chişinău, în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie camera teritorială a executorilor judecătoreşti a stabilit competenţa teritorială a executorului judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Contestarea încheierilor executorului judecătoresc nu poate fi temei de suspendare a executării, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezentul cod.

La fel, norma consacrată la art.63 alin.(1) Cod de executare prevede că în scopul asigurării executării eficiente a documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare şi pe tot parcursul acesteia, executorul judecătoresc este în drept să aplice măsuri de asigurare a executării documentului executoriu în măsura în care acestea au o legătură cauzală directă cu dispozitivul documentului executoriu sau rezultă direct din acesta, după cum urmează: a) să aplice sechestru pe mijloacele băneşti sau pe bunurile debitorului; b) să interzică debitorului de a săvârşi anumite acte; c) să interzică altor persoane de a transmite debitorului bunuri sau de a îndeplini faţă de el alte obligaţii; d) să interzică persoanelor fizice şi juridice, indiferent de tipul de proprietate şi de forma juridică de organizare, efectuarea anumitor acte în privinţa debitorului sau a bunurilor lui, inclusiv a bunurilor care vor fi dobândite în viitor, care ar putea duce la împiedicarea executării documentului executoriu.

Din actele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 decembrie 2022, s-a încasat de la Panaghiu Andrei în beneficiul

Statului taxa de stat în mărime de 200 de lei. Hotărârea devenită irevocabilă la 12 iulie 2023. Titlul executoriu eliberat la 16 aprilie 2024. (f.d. 7, 24)

La 16 octombrie 2024, a parvenit la Biroul executorului judecătoresc Iacob Miron spre executare silită, în baza cererii reprezentatului creditorului Ministerul Finanțelor, documentul executoriu nr.2-18805/22 din 12 decembrie 2022, eliberat de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la 16 aprilie 2024.

Prin încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr.010s-907/24 din 16 octombrie 2024, s-a primit spre executare documentul executoriu nr.2-18805/22 din 12 decembrie 2022, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la 16 aprilie 2024, și s-a intentat procedura de executare nr.010s-907/24; au fost obligate părțile procedurii de executare (debitorul Panaghiu Andrei și creditorul Ministerul Finanțelor) să se prezinte la biroul executorului judecătoresc, la 25 octombrie 2024 ora 11:00, pentru a li se comunica drepturile și obligațiile lor în cadrul procedurii de executare, **inclusiv posibilitatea de conceliere,** conform prevederilor art.44, 62 din Codul de executare, sau după caz de determinare a modalității de executare și/sau a consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului; s-a informat părțile precedurii de executare că potrivit art.40 Cod de executare, din momentul intentării procedurii de executare, achitarea între debitor și creditor se face prin intermediul executorului judecătoresc, sumele bănești urmează a fi depuse la contul curent special al executorului judecătoresc; s-a informat debitorul, că în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să aplice sechestru pe mijloacele bănești și/sau pe bunurile debitorului, să interzică altor persoane de a transmite debitorului bunuri sau de a îndeplini față de el alte obligații; s-au comunicat drepturile și obligațiile părților și s-a explicat dreptul de a contesta încheierea și termenul de atac. (f.d. 6, 23)

Tot, la 16 octombrie 2024, executorul judecătoresc a emis încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu. (f.d. 25-26)

La 25 octombrie 2024, prin e-mail, în adresa biroul executorului judecătoresc Iacob Miron a fost expediată de Panaghiu Andrei, cererea prealabilă, prin care invocă dezacordul cu încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr.010s-907/24 din 16 octombrie 2024 privind intentarea procedurii de executare și a solicitat refuzul de a intenta procedura de executare. (f.d. 8-10)

Respectiv, se denotă că, Panaghiu Andrei a recepționat încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr.010s-907/24 din 16 octombrie 2024 privind intentarea procedurii de executare la 23 octombrie 2024, prin intermediul oficiului poștal, fapt recunoscut de către ultimul în cererea

prealabilă depusă, iar la 4 noiembrie 2024, a depus prezenta contestație în instanța de judecată. (f.d. 2-4)

În această ordine de idei, Colegiul reține că, conform art.60 alin.(4) din Codul de executare, încheierea privind intentarea procedurii de executare poate fi contestată doar de debitor, în temeiul prevăzut la art.61 lit. b), e) şi f) din prezentul cod, în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul sau, în cazul municipiului Chişinău, în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie camera teritorială a executorilor judecătoreşti a stabilit competenţa teritorială a executorului judecătoresc. Contestaţia depusă împotriva încheierii de intentare a procedurii de executare nu are efect suspensiv.

În virtutea art. 61 alin. (1) Cod de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: a) documentul nu este de competenţa sa; b) termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat; c) documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art.14 din prezentul cod; d) documentul este înaintat de persoana care nu are împuternicirile respective, stabilite în modul prevăzut de legislație; e) termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat; f) documentul a fost executat.

Articolul 30 Cod de executare statuează că, executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care biroul său îşi are sediul. Prin derogare de la alin. (1): în cazul executării măsurilor de asigurare a acţiunii sau al executării prin urmărirea mijloacelor de transport, a mijloacelor băneşti de pe conturile debitorului, a valorilor mobiliare sau a participaţiunii debitorului la capitalul social, competenţa teritorială a executorului judecătoresc se extinde pe întreg teritoriul ţării; în cazul executării documentelor executorii prin urmărirea salariului sau unui alt venit al debitorului, competent în executare este executorul judecătoresc în a cărui circumscripţie teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află sediul instituţiei (organizaţiei) de la care debitorul primeşte venituri. Documentele executorii privind încasarea plăţilor periodice şi documentele executorii indicate la art.15 alin. (2) din prezentul cod, cu excepţia celor de la lit. c), se prezintă spre executare executorului judecătoresc în a cărui competenţă teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, se află domiciliul sau sediul debitorului ori instituţia penitenciară în care îşi ispăşeşte pedeapsa debitorul.

În acest context, Colegiul civil reține prevederile art.16 Cod de procedură civilă, conform cărora hotărârile judecătorești sunt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizațiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti atrage răspunderea prevăzută de legislație.

La fel, conform art. 255 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămîne definitivă, cu excepţia cazurilor de executare imediată după pronunţare.

Sub aspectul obligativității hotărârii judecătorești s-a pronunțat și Curtea Europeană, care a statuat în jurisprudența sa că „dreptul la un tribunal garantat de art.6 alin.1 din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces" în sensul art. 6" *(SC Ruxandra Trading contra României, Hornsby contra Greciei).*

În cauza *Prodan contra Moldovei* Curtea Europeană a reținut că: „52. [...] Ar fi de neconceput ca articolul 6 § 1 să descrie în detaliu garanţiile procedurale oferite părţilor aflate în litigiu - proceduri care sunt echitabile, publice şi prompte - *fără a proteja executarea hotărârilor judecătoreşti*; a interpreta articolul 6 ca referindu-se în exclusivitate la accesul la o instanţă şi îndeplinirea procedurilor ar putea duce la situaţii incompatibile cu principiul preeminenţei dreptului, pe care Statele Contractante şi-au asumat angajamentul să-l respecte atunci când au ratificat Convenţia. Executarea unei hotărâri pronunţate de orice instanţă trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului" în sensul articolului 6 (*a se vedea Hornsby v. Greece, hotărâre din 19 martie 1997, Reports 1997-II, p.510, § 40*).

În același context, Colegiul consideră relevantă și cauza *Ruianu contra României,* în care Curtea Europeană reamintește că: „65. [...] dreptul la justiţie, garantat de articolul 6, protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărîrilor judecătoreşti definitive şi obligatorii, care, într-un stat care respectă preeminenţa dreptului, nu pot rămâne fără efect în defavoarea uneia din părţi. Prin urmare, executarea unei hotărâri judecătoreşti nu poate fi împiedicată, anulată sau amînată pe o perioadă lungă de timp (a se vedea hotărârile Burdov împotriva Rusiei, cererea nr.59498/00, alin. 34, din 7 mai 2002, nepublicată; Immobiliare Saffi împotriva Italiei sus-menţionat, alin. 63 şi 66, şi Hornsby împotriva Greciei din 19 martie 1997, Culegere de hotărâri şi decizii 1997-II, p. 510-511, alin. 40).

În continuare, Colegiul menționează că, actul executorului judecătoresc este acoperit de prezumția legalității și se bucură de forță juridică atât timp, cât nu este anulat de către instanța de judecată. Anularea actelor de executare silită poate fi dispusă doar dacă acestea contravin normelor imperative ale legii. Constituie prevederi imperative normele a căror încălcare determină încălcarea unui drept general sau unul particular al subiectului. Nu oricare încălcare a legii este de natură să afecteze valabilitatea actului de executare.

Articolul 163 Cod de executare evidențiază necesitatea aplicării sancțiunii anulării actului de executare, doar pentru încălcări de legalitate esențiale. Corespunzător, motivele formale sau neesențiale și care separat nu sunt în măsură să aducă atingere drepturilor unor subiecți, nu sunt în măsură să determine anularea actului.

La caz, Colegiul civil menționează că, contestând încheierea executorului judecătoresc Iacob Miron nr. 010s-907/24 din 16 octombrie 2024 privind intentarea procedurii de executare, debitorul Panaghiu Andrei a invocat neexpirarea termenului de executare benevolă a documentului executoriu.

Astfel, în cazul contestării actului întocmit de executorul judecătoresc, sarcina probațiunii este pusă în seama reclamantului, conform regulii generale stabilite la art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit căreia fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la specificul pentru probațiunea în contestările actelor executorului judecătoresc, ce presupune că sarcina probațiunii este pusă în seama reclamantului conform regulii generale stabilite la art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegul civil concluzionează că, instanța de fond corect a conchis necesitatea respingerii contestației depuse de Panaghiu Andrei, or, la caz, lipseşte temeiul legal pentru anularea încheierii executorului judecătoresc Iacob Miron nr. 010s-907/24 din 16 octombrie 2024, deoarece acţiunile executorului judecătoresc corespund prevederilor art.15, 30, 60 și 66 ale Codului de executare.

În argumentarea acestei poziții, Colegiul apreciază critic poziția părții recurente precum că, precum că, judecătorul a dat dovadă de părtinire și in obiectivitate și a admis abatere, inclusiv disciplinară, de neglijență în serviciu la instrumentarea cauzei, și anume, aplicarea eronată a normelor aplicabile speței. Or, aspectele invocate nu constituie temei de anularea a încheierii primei instanțe, iar Panaghiu Andrei cunoscând despre data examinării cauzei de către prima instanță, urma să înainteze recuzare judecătorului, în ipoteza în care avea suspiciuni de părtinire.

În context, referitor la aspectul de neglijență în serviciu și abatere disciplinară, Colegiul enunță că, aceste aspecte nu pot fi verificate de instanța ierarhic superioară, or, aceste competențe îi revine Inspecției judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin prisma Legii nr. 178.

Cu referire la argumentul recurentului că, nu a expirat termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu, Colegiul judiciar reține două aspecte importante, și anume că, 1) documentul executoriu a fost eliberat la 16 aprilie 2024 și 2) prin încheierea executorului judecătoresc din 16 octombrie 2024, s-a acordat debitorului posibilitatea de conciliere până la 25 octombrie 2024.

La caz, Colegiul judiciar punctează că, hotărârea primei instanțe, în baza căruia a fost eliberat titlul executoriu datează cu 12 decembrie 2022, titlul executoriu a fost eliberat la 16 aprilie 2024, hotărârea devenită definitivă/irevocabilă la 12 iulie 2023, iar intentarea procedurii de executare a avut loc la 16 octombrie 2024, astfel debitorul Panaghiu Andrei a dispus de suficient termen pentru executarea benevolă a titlului executoriu.

Conform art.10 alin.(1) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.

Este inerent a specifica că explicând alternativele de acordare debitorului a posibilității de a executa benevol documentul executoriu înainte de a trece la executarea silită, Curtea Constituțională, prin hotărârea nr. 39 din 14 decembrie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor texte din articolul 15 alin.(2) lit. d) și 38 alin.(4) lit. f) Cod de executare, pct. 62 și 63, a statuat că "[..] oferirea debitorului a posibilității de a executa benevol hotărârea judecătorească nu este de natură să contravină principiului liberului acces la justiție și nici să încalce dreptul la un proces echitabil. Concomitent, Curtea a notat că, în cazul în care debitorul nu execută benevol documentul executoriu, poate fi declanşată procedura individuală de executare silită. În acest sens, creditorul depune o cerere la executorul judecătoresc pentru declanșarea executării silite.

Totodată, la pct. 67 din hotărârea nr. 39 din 14 decembrie 2017, Curtea a accentuat că, până la reglementarea de către Parlament a termenelor de executare benevolă, înainte de transmiterea documentului executoriu pentru executare silită, se va aplica termenul de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii pentru executarea benevolă, similar termenului prevăzut de articolul 60 alin.(3) Cod de executare. În cazul hotărârilor cu executare imediată prevăzute la art. 256 din Codul de procedură civilă acest termen se va calcula de la data pronunțării.

Prin urmare, nu pot fi reținute criticele recurentului privitor la faptul că, nu a expirat termenul de executare benevolă a actul judecătoresc. Or, în speță creditorul nu a respectat termenul de executare benevolă de 15 zile calculat din data pronunțării, indicat în dispozitivul hotărârii judecătorești și în titlul executoriu nr.2-18805/2022, eliberat de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, la 16 aprilie 2024.

Astfel, debitorului Panaghiu Andrei i s-a oferit posibilitatea de a executa benevol hotărârea judecătorească, or, creditorului Ministerul Finanțelor i s-a eliberat titlul executoriu doar la 16 aprilie 2024, după expirarea termenului de executare benevolă indicat în documentul executoriu.

Aderent, Colegiul remarcă că executarea unei hotărâri judecătoreşti reprezintă ultima etapă a procesului judiciar și constituie un drept consfinţit

cumulativ de articolele 20 şi 120 din Constituția Republicii Moldova. Un act executoriu neexecutat sau, altfel zis, o justiţie formală nu poate să asigure atingerea scopului de bază - protejarea drepturilor şi libertăţilor omului, proclamate de actele normative naţionale şi internaţionale.

În concluzie, având în vedere esența speței și ținând cont că, au fost respectate cerințele legale privind primirea spre executare și intentarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-18805/2022, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, la 12 decembrie 2022, prin care s-a încasat de la Panaghiu Andrei în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 200 de lei, Colegiul constată aplicarea corectă de către instanța de fond a normelor de drept material, motiv pentru care califică ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului cu referire la netemeinicia încheierii contestate.

Subsecvent, Colegiul civil relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursurile declarate de Panaghiu Andrei și de avocatul Răileanu Petru, în interesele lui Panaghiu Andrei, urmează a fi respinse ca neîntemeiate, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E:

Se resping recursurile declarate de Panaghiu Andrei și de avocatul Răileanu Petru, în interesele lui Panaghiu Andrei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 decembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Ana Panov

Judecătorii Lucia Bagrin

Diana Corlăteanu